

Köfteciler Sokağı

– GürhanGürses · 28 Nisan 2013

KÖFTECİLER SOKAĞI

Köfteciler Sokağı'ndayım Dayı.

Arnavut kaldırımlarda...

Yüreğim elimde hüznüm dilimde

Ocağına geliyorum.

Ne de seviyorum burayı

Ne de tat alıyorum

Acılı bir tam köfteyi sar bana Dayı

Lavaşa sarılı olsun

İçi yavaş yavaş yaksın

Yüreğime dokunmasın.

Elazığ başka bir şehir oluyor burada

Gazi Caddesi'nin yeknesaklığından kurtuluyorum

Havamı buluyorum.

Sorma gitsin Dayı halimi

Sar gitsin lavaşı yavaş yavaş

Gün batımına doğru bir tam köfte

Harcı hüzün olsun.

İçeceği bir tas köpüklü ayran olsun

İçim yanıyor Dayı

Sür köfteyi

Yak çirayı

Gönlümün sarayı harap olsun.

İçtiğim bir nevi şarap olsun

Yüreğim köz kebab!

Hırlısı hırsızı

Sosyetiği kabadayı

Evlisi barklısı

Çoluğu çocuğu

Kalabalıksın o biçim

İmajın yok başka yerde

Çok şık duruyorsun şehrin kalbinde

Yerin ayrı müşterilerin farklı tadın değişik

Umurumda deęil hiçbirisi Dayı
Aklımda sadece birisi
Ensemde onun nefesi
Kulaęımda onun sesi...

Ayrılığın isi yüreğimi sarmış Dayı
Bir baca sil temizler her pislięi
Gözlerimde onun sisi silinmesin tek.
Efendisi hanımefendisi
Umurumda deęil hiçbirisi

Burası Köfteciler Sokağı
Yüreğim ayrılık durağı
Dayı yak bir sigara bana
Demle bir çay kaçak tadında
Köftenin üstüne iyi gider

Ekmek arası tam bir köfte yap Dayı
Acısı bol olsun, soğanı sosu...
Ne bulursan koy üstüne; acıyı, hüznü
Gzyaşını siniri kahrı; sıkım sıkım dk
Zıkkım olsun bu gece yediğim içtiğim
Bol köpüklü bir tas ayran da ver Dayı
Soęuk mu soęuk olsun,
Bu ařkın üzerine iyi gider hani
Bir tas soęuk su içmiř desinler
Aşkını bitirmiş sansınlar uyanmasınlar.

Elazığ'dayım
Köfteciler Sokağı'ndayım
Hüznün merkezindeyim
Terk edilmiř bir göçmen kuřuyum
Tek suçum harcı olmak bu aşkın, mezesi
Hzn olmak, kahrı...

Ah Dayı senin köftelerinde acı
Benim yüreęimde acı
Senin köftelerinde yanmıř piřmiř
Benim yüreęimde yanmıř bitmiř

Senin köftelerinin de tadı var
Benim ayrılığımın da!

Ah Dayı, bu sokak benim sokağım
Karanlık erken çöker buraya
İnsanlar akar gider sular seller gibi
Dakikası dakikasına uymaz
Havası bozulur birden bir kavga başlar
Havada küfrün bini bir para
Sonra çiçekler açar bir çocuk bir köfteyi ısırır
Bir kadın bir köfteye tat olur burada
Bir erkek bir kadına tav olur
Bir fare bir kediye av!

Elazığ'dayım
Köfteciler Sokağı'ndayım
Yavaş yavaş lavaşa sarılı köfteyi yiyorum
Hüznümü acımı bir an için de olsun terk ediyorum.

Dayı bir tam köfte yap bana
Acım yeter bana!